

זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן

עֲרִיכָה מִיּוֹחַדַת לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הַמְּסֻגָּל "זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן" שֶׁחִבְרוּ הַמְּקַבְּלֵי הָאֱלֹקִי הַקְּדוֹמִן רַבֵּי שְׂמֻשׁוֹן חַיִּים נַחֲמָנִי זְכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה. אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ שִׁילְמָדוֹ בְּסִפְרוֹ וְהַבְּטִיחַ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת לַמְּקִימֵי בְּקֻשְׁתּוֹ.

פְּרֻשַׁת מְשֻׁפְּטִים תש"פ • גְּלִיוֹן 76

תּוֹרַת שְׂמֻשׁוֹן

עוֹמֵק כּוֹנֵת יִשְׂרָאֵל בְּמָה שֶׁהַקְּדִימוֹ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע' (כד, ז): בְּגִמְרָא (שְׁבַת פ.ח.) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשִׁעָה שֶׁהַקְּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע יִצְתָה בַת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם, מִי גִילָה רִז זֶה שְׂמַלְאֲכֵי הַשָּׂרֵת מִשְׁתַּמְשִׁין בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר בְּרַכּוֹ ה' מְלֹאכְיוֹ גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמּוּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ, בַּתְּחִלָּה כְּתַב עוֹשֵׂי, וּבְסוּף הַפְּסוּקַי כְּתַב "לְשִׁמּוּעַ".

וּמִקְשָׁה רַבְנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן ז"ע:

א. הַאִיךְ יִתְכַּן שִׁיעוּשׁוֹ אֶת הַמְצוֹת קוֹדֵם שִׁישְׁמָעוּ אוֹתָם?

ב. וְעוֹד יֵשׁ לְדַקְדַּק בְּלִשׁוֹן הַגְּמְרָא:

"מִי גִילָה רִז זֶה לְבָנִי", מַה סוּד (רז) שִׁיךְ בְּזָה?

וּמְבַאֵר רַבְנֵי עַל פִּי דְבָרֵי הַמְדַרְשׁ (בַּמְדַּב"ר יג, טז) עַל הַפְּסוּקַי (וַיִּקְרָא יח, ה) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם, וְחֵי בָהֶם, כְּהַנִּים לְוִיִּם יִשְׂרָאֵלִים לֹא נֹאמַר, אֲלֹא הָאָדָם, לֹאֲמַר לָךְ דְּאִפִּילוֹ גּוֹי וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה הָרִי הוּא כְּכֹהֵן גְּדוֹל, אֲלֹא שְׂאִינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר כַּמְצוּהָ וְעוֹשָׂה,

אֲלֹא כְּמִי שְׂאִינוֹ מְצוּהָ וְעוֹשָׂה. וּמְבַאֵר שֶׁהַשְּׂכָר לְמִי שֶׁמְצוּהָ וְעוֹשָׂה, גְּדוֹל יוֹתֵר מִהַשְּׂכָר לְמִי שְׂאִינוֹ מְצוּהָ וְעוֹשָׂה. וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוֹ הַמְּפָרְשִׁים הַטַּעַם כִּי אֵינוֹ דוֹמָה מִי שֶׁרַעַב וַיֵּשׁ לוֹ פֶּת בְּסֻלּוֹ, לְמִי שֶׁרַעַב וַאִין לוֹ פֶּת בְּסֻלּוֹ.

וּמְצִינֵנוּ שֶׁאֲמָרוּ בַּמְשֻׁנָּה (אָבוֹת פ"א מ"ג) אַל תְּהִינּוּ כְּעַבְדִּים הַמְּשֻׁמְשִׁים אֶת הָרֵב עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. הֵייתָ שְׂאֵם עוֹשָׂה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס אֵין זֶה נִקְרָא עֲבוּדָה תְּמָה וְשִׁלְמָה.

וְנִרְאָה שֶׁזֶה הָיָה כּוֹנֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאִמִּירַת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, שְׁנֹכַחן שֶׁקוֹדֵם צְרִיךְ לְשִׁמּוּעַ אֶת סֵדֵר הָעֲבוּדוֹת וְהַמְצוּוֹת וְרַק

אַחַר כֵּן יוֹכְלוּ לְעִבּוֹד, וּבְלִי לְשִׁמּוּעַ אִי אֲפָשֶׁר לְקַיֵּם, וּבְדוּדֵי מַעֲלָם לֹא עֲלָתָה עַל דַּעַת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת מְבִלֵי לְשִׁמּוּעַ, אֲלֹא שְׂכוֹנַת יִשְׂרָאֵל בְּמָה שֶׁהַקְּדִימוֹ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע הִיא לֹאֲמַר, שֶׁאִפִּילוֹ אִם לֹא הֵייתָ נוֹתֵן לָנוּ שְׂכָר גְּדוֹל כַּמְצוּהָ וְעוֹשָׂה אֲלֹא שְׂכָר כְּמִי שְׂאִינוֹ מְצוּהָ וְעוֹשָׂה - הֵיִינוּ מְקִימִים אֶת הַתּוֹרָה, כִּי אֵינָנו עוֹשִׂים הַמְצוּוֹת בְּעִבּוֹר קְבֻלַּת הַשְּׂכָר, וּמִשּׁוּם כֵּן הַקְּדִימוֹ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, לֹאֲמַר שְׂדֵי לָהֶם לְקַבֵּל שְׂכָר אִף כְּמִי שֶׁמְקִימִים לְפָנָי שִׁשְׁמָע הַצּוּוִי, שֶׁשְּׂכָרוֹ פְּחוֹת מִמִּי שֶׁעוֹשָׂה לְאַחַר הַצּוּוִי. וְזֶה גַם הַסּוּד הַגְּדוֹל שְׂמַלְאֲכֵי הַשָּׂרֵת מִשְׁתַּמְשִׁים בּוֹ, שֶׁהֵם אֵינָם מְקַפְּדִים וְאֵינָם מְצַפִּים לְתִשְׁלוֹם גְּמוּלָה. (זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן פְּרָשְׁתָּנוּ אוֹת י')

סְמִיכוֹת בְּרַכַּת הַרְּפוּאָה לְבְּרַכַּת הַמְּזוֹנוֹת

וְעַבְדְּתֶם אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ' (כג, כה): מִקְשָׁה רַבְנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן ז"ע, מְדוּעַ נִסְמָךְ וְהִסְרֹתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ לְ-וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךָ? וּמְבַאֵר, מִשּׁוּם

שֶׁהַחֲלֵי תְלוּי בַּמְּזוֹנוֹת, וּכְפִי שֶׁמְצִינֵנוּ בְּגִמְרָא (ב"ק צב): לְדָרוּשׁ בְּפִסּוּקַי זֶה, "מִחֲלָה" - זוֹ מְרָה, וְלָמָּה נִקְרָא שְׂמָה מִחֲלָה, שֶׁשְׂמֻנִים וְשִׁלְשָׁה חֲלָאִין יֵשׁ בָּהֶן, "מִחֲלָה" בְּגִימְטְרִיָּה הִכִּי הוּוּ, וְכֹלָם פֶּת בְּמִלְחָ שְׁחִרִית וְקִיתוֹן שֶׁל מִים מְבַטְלָתָן. הָרִי שֶׁעַל יָדֵי שֶׁלֹּא יִחַסֵּר הַלֶּחֶם וְהַמַּיִם, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ כְּרֹאוּי, יִהְיוּ נְצוּלִים מִהַמְּחַלּוֹת. וְזֶה מַה שֶׁסָּמַךְ הַכְּתוּב: "וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ" וַיּוֹכְלוּ לְאָכּוֹל כְּרֹאוּי, וְכִשְׂיָהִיהָ כּוֹן, אֲזִי בּוֹדֵאֵי שֶׁגַם יִנְצְלוּ מִן הַמְּחַלּוֹת וַיִּתְקַיֵּם בָּהֶם: "וְהִסְרֹתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ".

(זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן פְּרָשְׁתָּנוּ אוֹת ט')

שִׁיעוֹר קָבוֹעַ בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַמְּסוּגָּל זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ שְׂטְרִיקוֹב

רְחוֹב דוּד 32 יְרוּשָׁלַיִם

מִתְקִיִּים כָּל לַיִל שִׁישֵׁי בִשְׁעָה 8:00 בַּעֲרַב נִמְסַר בְּשַׁפָּה בְּרוּרָה וְנִיעִמָּה

ע"י הַרְה"ג רַבֵּי אַבְרָהָם מֵרְדִיכֵי זִילְבֵּרבוּרַג שְׁלִיט"א

• שְׂמָעוּ וַחֲחִי נַפְשֵׁיכֶם •

וְנִינִיכֶם תְּחַלִּיקָה בְּיָמֵינוּ כִּי בְּיָמֵינוּ כְּשֶׁתִּיבֵי זִמְתֵּי סָבִיב לְשַׁלְחֵנוּכֶם, חֲכָמִים וְכוֹסִיִּים, וְכַתִּיב מְלָאִים כָּל טוֹב, גַּם עוֹשֵׂר גַּם כְּבוֹד לֹא יִסְוֹר מְזוּרְעֶכֶם

בְּרַכַּת הַמַּחְבֵּר מִתּוֹךְ הַקְּדִמַת הַסֵּפֶר

שִׁיעוֹר קָבוֹעַ בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַמְּסוּגָּל זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן בְּשִׁכּוֹנַת תְּלִפּוּיֹת בִּירוּשָׁלַיִם

בְּבֵית מְדַרְשׁ בְּרוּחוֹב דֶּרֶךְ חֲבֵרוֹן 108

כָּל יוֹם שְׁלִישִׁי בִשְׁעָה 7:30 בַּעֲרַב הַשִּׁיעוֹר נִמְסַר בְּמִתְיֻקוֹת מִיּוֹחַדַת

ע"י הַרַב יִשְׂרָאֵל מִשֶׁה סַמְסוֹן שְׁלִיט"א

• אִסוּר לְפִסּוּס •

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

'דאף על גב שאומר הכתוב 'חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי', כלומר שלא הגיד הדינים לכל גוי, אין ללמד מכאן שאסור לדון את הגוי בדין תורה היכא שיקבל עליו זה הדין, דזה אינו, שזה האסור אינו אלא ללמד להם טעמי הדינים'. (אות א)

'זהו נמי ה' עז לעמו (שם כט יא), אף על פי שנתן העז לעמו, שישראל עזים הם באמות כדאיתא במסכת ביצה (כה ב), מפל מקום נתן להם התורה שהיא כלה שלום, כדי שלא יעמדו תמיד על קו הדין שהוא העז, וזהו ה' יברך את עמו בשלום (שם), שלפעמים צריך שלא להעמיד הדין על דין תורה'. (אות ב)

'הקדוש ברוך הוא מבטיחם שאף בלא זכות גדול ובלא השתנות המזל יהיה להם טובות הללו, והינו שאם המזל יהיה שאחד מישראל יהיה לו מזונות מצמצמים, הקדוש ברוך הוא יברך אותן המזונות, שיאכל קמעה ויהיה הפת מתברך במעיו, ובהכי לא יהפך המזל והעני יתעדן ברוח כמו העשיר ויאכל וישבע ויותיר, וזה שאמר הכתוב 'עבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך', דמדכתב לחמך ומימך דוקא, שמע מינה שרצה לומר אותו הלהם שיהיה להם לפי מזלם ולא יהיה להם זכות גדול לשנות המזל, זה המעט עם הברכה, יתברך ויעשה כמו שיהיה הרבה'. (אות ט)

'את מספר ימיה אמלא', שלפעמים אדם מזיק בריאותו בשוגג, במאכל או במשתה או באיזה ענין אחר כגון לעבר במקום סכנה שלא ידע בה, והיה אפסר שיבא עליו איזה מקרה ויסתכן בו בשוגג, ולכן מבטיחו הכתוב 'את מספר ימיה אמלא', שישמרוהו מאלו המקרים הרעים כדי להשלים ימיה'. (אות ט)

הפרשה ולקחה

פנינים מגדולי ישראל בעניני הפרשה

חקי התורה לעם הנבחר

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:

המשפטים אשר קבלנו במעמד הר סיני לא השתנו עד עצם היום הזה. לעמת זאת רואים אנו אצל אמות העולם, שהקיהם משתנים מעת לעת, וגם דברים אשר היו מקבלים עליהם בעבר עוברים שנויים.

ונתן להבין את הדבר על פי משל.

בעיר אחת החלט להקים בנין מגורים גדול אשר מטרתו למגורי אנשים. הביאו אדריכלים ומהנדסים, אשר עשו תכניות ובנו על פיהם בנין מפאר. הכל נבנה במדיק למען המטרה המתוכננת. קבעו את מספר החדרים לכל משפחה, בכל דירה נבנה מטבח מפאר, ארונות קיר ועוד שכלולים הנדרשים למגורי אנשים.

לאחר שהסתיימה בניית הבנין, החלט לשנות את מטרתו ולהפכו לבית חולים. ברור הוא כי המבנה לא התאים, והיה צורך בשפוצים נרחבים על מנת להתאים את הבנין ליעודו החדש. הרסו את המטבחים, איחדו את הדירות לחדרים אחרים, ועוד. אף גם לאחר כל השינויים הוכח כי הבנין רחוק מאד מלמלא את יעודו החדש! עצם העבודה שהבנין נבנה מתחילה לצורך בנין מגורים עמדה למכשול בדרך להפיכתו ליעודו החדש - בית חולים. התברר כי צינורות המים אינם נמצאים במקום הנכון, והמעלית אינה מתאימה לאלונקה, ואין מקום מתאים בבנין להתקין מעלית מתאימה.

כך נגדון דידן.

העולם נברא על פי התורה - הקב"ה הסתכל באורייתא וברא עלמא, וזאת כדי לאפשר לבני אדם לחיות חיי תורה, ועל פי זה נתנו לו תכונותיו והמשפטים שעל פיהם יהיה, אף כאשר אדם מנסה לשנות את תרבותו ולחיות על פי תרבות הארה לרונה התורה, הרי שהוא חי בבנין שלא תכנן לצורת חיים זו, ועליו לעשות כל הזמן "תקונים" שיאפשרו לו לחיות באופן שרוצה, במקום שלא נברא לחיים אלו. אף שומר התורה ומצוות החי באופן שעל פיו תכנן הבנין, אין לו צורך בשום שנוי כדי לנהל את חייו.

לקבלת הגליון נא לשלוח למייל: zera277@gmail.com | לקבלת הגליון להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידוכונים: 02-80-80-600
נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450
יו"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120